De interactie tussen de huisarts en de tandarts in de eerstelijnszorg en zijn determinanten

Haio: LAUWERS Heleen , KUL
Promotor:
Praktijkopleider: Bayon Isabelle

Context: De mondgezondheid is onlosmakelijk verbonden met de algemene gezondheid. Mondaandoeningen horen bij de meest voorkomende chronische aandoeningen en be?nvloeden de algemene gezondheid en ook de levenskwaliteit. Omgekeerd hebben systemische aandoeningen een impact op de mondgezondheid. Huisartsen komen met een zeer diverse patiëntenpopulatie in contact. Diezelfde patiëntenpopulatie zal in mindere mate de tandarts raadplegen, wat een risico vormt voor de algemene gezondheid en dit is in het bijzonder belangrijk bij bijvoorbeeld zwangere vrouwen of oudere patiënten. De huisarts en de tandarts kunnen de algemene gezondheid, de mondgezondheid en de levenskwaliteit van hun patiënten verbeteren door naar elkaar te verwijzen.

Onderzoeksvraag: Met dit onderzoek wordt gepeild naar de interactie tussen de huisarts en de tandarts en de determinanten van deze interactie.

Methode: Een verkennend literatuuronderzoek ging het observationeel onderzoek vooraf. We voerden een enqu?te uit bij de Vlaamse huisartsenpopulatie. Een online vragenlijst werd opgesteld en per e-mail verspreid naar zo veel mogelijk Vlaamse huisartsen. Deelname aan het onderzoek was anoniem en vrijwillig. Enkel volledig ingevulde vragenlijsten (N = 418) werden weerhouden voor ons onderzoek.

Resultaten: De meeste (67,7%) huisartsen verwijzen soms (maandelijks, driemaandelijks) patiënten naar de tandarts. De verwijsfrequentie van de tandarts naar de huisarts is, volgens de huisarts, gelijk verdeeld tussen soms (maandelijks, driemaandelijks) met 33,0%, zelden (halfjaarlijks, jaarlijks) met 33,3% en nooit met 33,0%. Na doorverwijzing naar de tandarts geeft 66,3% van de huisartsen aan geen feedback te ontvangen. Huisartsen die systematisch de mond van hun patiënten onderzoeken, verwijzen frequenter patiënten naar de tandarts ($p = 0,001$). Een huisarts met een positieve attitude ten aanzien van mondgezondheid zal ook significant regelmatiger patiënten naar de tandarts verwijzen ($p = 0,013$). Volgens de bevraagde huisartsen zal deze arts ook meer verwijzingen ontvangen van de tandarts ($p = 0,025$). Tandartsen zouden, volgens de huisarts, frequenter patiënten verwijzen naar mannelijke huisartsen ($p < 0,001$) en naar oudere huisartsen ($p = 0,010$).

Conclusie: De interactie tussen de huisarts en de tandarts is, zoals gerapporteerd door de huisarts, momenteel weinig intens. De mondgezondheid dient ge?ntegreerd te worden in de algemene gezondheid. De huisarts kan deze integratie bevorderen door systematisch de mond te onderzoeken, alsook door een positieve attitude aan te nemen ten opzicht van mondgezondheid en zo het initiatief te nemen om patiënten te verwijzen naar de tandarts. Omgekeerd kan de tandarts patiënten systematischer verwijzen naar de huisarts.